



TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

05. 06. 2023 - 11. 06. 2023

motto týdne:

„Váš zármutek se obrátí v radost.“

PONDĚLÍ 05. 06. památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka

Mk 12,1-12; Žl 112,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Tob 1,3; 2,1a-8**

Právě o slavnosti Letnic, když byla připravena hostina, vysílá otec svého syna Tobiáše, aby pozval ke stolu chudé. I mě mají Letnice, ty novozákonní, inspirovat k vyjití ze sebe!

ÚTERÝ 06. 06. sv. Norberta, biskupa

Mk 12,13-17; Žl 112,1-2.7bc-8.9 Komentář: **Tob 2,9-14**

Pokud budu mít Tobiášovu čistotu svědomí a poctivost, i mně budou možná blízcí vyčítat dobré skutky. Chci být i na toto připraven.

STŘEDA 07. 06. sv. Roberta, opata

Mk 12,18-27; Žl 25,2-4a.4b-5ab.6+7bc.8-9 Komentář: **Tob 3,1-11a.16-17a**

Tobiášova krásná modlitba začíná kajícím vyznáním. Podobně volá ve svém zoufalství Sára. Místo smrti se rodí zasnoubení!

ČTVRTEK 08. 06. slavnost Těla a krve Páně

Dt 8,2-3.14b-16a; Žl 147,12-13.14-15.19-20; Jan 6,51-58

Komentář: **1 Kor 10,16-17**

Dělení a lámání je zajisté bolestný proces. I v tom jsme spojeni s Kristem. Sjednoceni jsme právě v tom, že nás v tomto snažení trpí víc...

PÁTEK 09. 06. sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve

Mk 12,35-37; Žl 146,1b-2.6c-7.8-9a.9bc-10 Komentář: **Tob 11,5-17**

Radost z uzdravení ze slepoty, radost z patření na štěstí svého syna. Mohu prosit o uzdravení rodinných vztahů a o schopnost přát štěstí jiným.

SOBOTA 10. 06. blah. Jana Dominici, řeholníka, arcibiskupa OP

Mk 12,38-44; Žl Tob 13,2.6a.6b.6c.7-8 Komentář: **Tob 12,1.5-15.20**

Rafaelova slova uzdravují a představují návrat ke šťastnému prožívání víry v životě. Jak potřebné pro mě, který trávím čas v přesycené, zhýčkané společnosti...

10. neděle v mezidobí - Cyklus A 11. 06. 2023

Po dlouhé době se nedělní liturgie vrací k textům mezidobí. Navazujeme na čtení evangelia podle Matouše. Téma dnešní neděle by mohlo znít jako „oslovení Bohem“, který nás volá, abychom šli za ním. K tomu pak patří téma povolání.

1. ČTENÍ

Po popisu zásadních sociálních a náboženských selhání (5,10-15) se v 6,1-3 vyjadřuje touha vrátit se k Bohu. Na to odpovídá Bůh, který předkládá podmínky pravého pokání. Základní otázkou je, co je podstatou pravé oběti.

Oz 6,3b-6

Snažme se poznat Hospodina! Jako jitřenka jistě vysvitne, přijde k nám jako déšť raný, jako déšť pozdní, který zavlaží zemi. Co mám dělat s tebou, Efraime, co mám dělat s tebou, Judo? Vaše láska je jako ranní mráček, jako rosa, která záhy mizí. Proto jsem je otesával skrze proroky, zabíjel slovy svých úst, ale má spravedlnost vyjde jako světlo, protože chci lásku, a ne obět', poznání Boha chci víc než celopaly.

ŽALM 50

Žalm navazuje na téma pravé oběti z prvního čtení. A my jsme vyzváni tuto pravou obět' Bohu přinést.

Odpověď: Kdo žije správně, tomu ukážu Boží spásu.

Svrchovaný Bůh, Hospodin, promluvil a volal zem – od východu slunce až na západ. – „Nekárám tě pro tvé oběti, – vždyť tvé žertvy jsou stále přede mnou. Kdybych měl hlad, nebudu ti o tom říkat, – vždyť můj je svět se vším, co ho plní! – Copak požívám maso z býků – či piji kozlí krev? Přinášej Bohu obět' chvály – a plň Nejvyššímu své sliby! – Pak mě vzývej ve dni soužení, – vysvobodím tě, a budeš mě chválit.“

2. ČTENÍ

Po jasném tvrzení, že člověk je ospravedlněn vírou bez nutnosti plnit jednotlivé detailní požadavky Zákona (3,28), ukazuje svatý Pavel tuto logiku na Abrahámovi a jeho víře.

Řím 4,18-25

Bratři! Ačkoli Abrahám už neměl naději, přece doufal a věřil, že se stane otcem mnoha národů, protože mu bylo řečeno:

„Tak četné bude tvé potomstvo!“

A třeba pozoroval, že jeho tělo je už neplodné – vždyť mu bylo skoro sto let – a že je neplodné i Sářino lůno, přece jeho víra nezeslábla. Neprovinil se nedůvěrou vůči Božímu zaslíbení, ale čerpal sílu z víry, a tím vzdal Bohu čest. Byl pevně přesvědčen, že Bůh má dost moci, aby splnil, když něco slíbí.

A proto „mu to bylo uznáno za spravedlnost“. Ale v Písmu to není řečeno jen kvůli němu, že „mu to bylo uznáno“, nýbrž i kvůli nám. I nám to bude uznáno, když věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána. Ten byl vydán na smrt pro naše hříchy, a vstal z mrtvých pro naše ospravedlnění.

EVANGELIUM

Kapitoly 8 a 9 jsou ukázkou Ježíšovy činnosti: učí, uzdravuje, koná mocné činy, oslovuje lidi v jejich často pokřivené situaci a jejich životy proměňuje.

Mt 9,9-13

Když Ježíš jedou šel ze svého města, uviděl v celnici sedět člověka, který se jmenoval Matouš. A řekl mu: „Pojď za mnou!“

On vstal a šel za ním. Když byl Ježíš u stolu v jeho domě, přišlo mnoho celníků a hříšníků a zaujali místo u stolu s ním a s jeho učedníky. Když to viděli farizeové, řekli jeho učedníkům:

„Proč váš Mistr jí s celníky a hříšníky?“

On to zaslechl a řekl:

„Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a naučte se, co znamená: ‚Milosrdenství chci, a ne obět‘.‘ Nepřišel jsem totiž povolat spravedlivé, ale hříšníky.“

K ZAMYŠLENÍ

Často v církvi mluvíme o povolání. Myslíme tím na nové kněze či řeholníky. Ale povolání v evangelijním smyslu se týká každého člověka. Označuje situaci, kdy nás Ježíš osloví (skrze události, jiné lidi, texty, prožitky, liturgii...). Ne každý zareaguje, ale pokud ano, vydává se následovat Krista. To znamená vzdát se praktik zla, někdy to život zpřehází, často zcela promění. Nejde ani tolik o to, co konkrétně bude pracovní náplní osloveného, ale nakolik svůj život Bohu dá.

Z této otevřenosti Bohu se rodí velká „povolání“ ke službě třeba formou kněžské služby nebo služby v pomáhajících profesích, stejně tak dobře jako práce v továrně, výzkumu, byznysu. Jinakost je v tom, že do našeho pracovního a osobního života vstoupil Bůh a my jsme mu umožnili, aby k nám v našem srdci promlouval. Je s námi a my s ním.